រឿងព្រះគោព្រះកែវ ទី ៣

(តពីទី២មក)

ពេជ្ឈឃាដឲ្យដំស្រែងហើយនៃ ដៃចាប់ដាវវែងលើកឡើងវាស កាប់ ភ្លាប់ដួលទ្រោកដាច់សិរសា ធីតាដួលដេកផ្ងាក់ឈាមហូរ ។ ពេជ្ឈ-ឃាដកាប់រួចស្រេចហើយណា រលុតទុកទាំងកន្ទេកនាង អាណិតធីតា នៅក្នុងនាង ស្លាប់ដោយវាលស្រៀវដាក់ទានសត្វ ។ ពេជ្ឈឃាតនាំគ្នា វិលមកវិញ រួតរត់សប្បាយបានដល់ផ្ទាត់ ដល់ហើយទើបក្រាបបង្គំក្សត្រ សូមជម្រាបជីវិតពៅធីតា ។ កាលពើយរើយកាលនោះ ជុំវិញពីស្ដេច ការមាតិកា រតបល់អាមាត្យដល់គ្រប់គ្នា ក្សត្រាស្ទូរសោកសព្វសោចក្ដី ។ តាំងពីសម្លាប់នាងកាលណា ក្ដៅដែនត្រឡប់នាំថ្លៃ នឹងជុំមិនបានដូច សព្វថ្ងៃ ក្សត្រថ្លៃនឹកកូនតាំងដែលភ្លេច ។ ស្ដាយកុំសម្លាប់ពៅធីតា ដៀវតែគេដាវឹងយ៉ាងម្ដេច ត្រាន់ដំនុំបានដាច់ស្រេច ហោះបាសមក ដាច់សម្លាប់បង់ ។ ឥន្ទ្រាធិរាជាសាគីដល់ជ្រុំរ៉ ដៀវតែតាក្សត្រស្ដីមិន ត្រង់ និយាយបង្ខូចបើញាតិល្ងង់ ព្រះអង្គស្ដេចព្រួយក្នុងហឫទ័យ ។ ទាំងរង្គួយហោសីស្រីស្រីង្គារ សឹងសោយសោកានឹកស្ដាយពៅ រាល់ ពេលវេលាដរាបទៅ ក្ដួលក្ដៅដុំសោយរកំពុំបាន ។ យើងនឹងជាជំងឺពីនាង ទៅ ពេជ្ឈឃាដនាំទៅក្នុងស្មសាន កាប់ស្លាប់ដួលនៅដូចតិរច្ឆាន ក្នុងព្រៃ ស្មសានគួរពៅនោះ ។ កញ្ជ្រែកញាប់ញ័រទាំងកាយតែ ស្មើរក្សាដែនដី

គ្រឡាប់ផ្កាំ មេឃមីរស្រទំបាំងសុរិយា ផ្ដើលអស់អ្នកផង្សារធ្លល់គ្រប់គ្នា ។ កក្រើកកំផ្លុលទាំងនៅត្រគ្រឹស្ស ញាប់ញ័រស្ទើរនឹងផ្កាប់ពសុធា ក្សណ នោះសម្ដេចព្រះឥន្ទ្រា ជាយើអស្ចារ្យអ្វីអំបាយ ។ ប្រាសាទពេជ្រយន្ត អញនេះណា មិនដែលអស្ចារ្យក្ដៅក្រហាយ ឥឡូវកក្រើកស្ទើរនឹង ធ្លាយ ហេតុមនុស្សលោកខាងវេហនភាយ ស្ដេចបើកព្រះនេត្រទាំង ប្អូនពាន់ ទៀងទតសម្លឹងមើលសព្វសាយ មើលសព្វឋានសួគ៌ទេវលោក ខាង មិនមានឃើញអ្វីជាអស្ចារ្យ ។ ស្ដេចបែរព្រះនេត្រទតមើល មកក្នុងស្ថានមនុស្សលោកឃើញដីកា គេនាំមកកាប់ស្ទាប់ហើយ ណា ឆ្នាំងជាអស្ចារ្យក្ដៅដុល ។ បើអញមិនចុះទៅប្រោះប្រាណ ឲ្យរួចផុតសោយលក់ព្រួល ដឹកនាំព្រហ្មជាកំពូល បណ្ដូលសារ ពេជ្រគាញាណ ។ បើអញមិនប្រោះនាងនេះណា អស់ពួកទេវតាថាអញ បាន មួយៈទៀតក្រង់ភ្នកទាំងវិមាន ឆាប់អន្តរធានគ្មានសល់អ្វី ។ បើ អញមិនចុះទៅឲ្យឆាប់ មុខជានឹងផ្កាប់ខ្មាំងបើ ទេវបុត្រទេវតាសំងិត ភ័យ ផ្ទើលចេញទៅទៅទីក្នុងឋាន ។ ទាំងទេវតាអប្សរស្រីកញ្ញា ខ្ញុំនាង សុតាតាមកល្យាណ ក៏កក្រើកផ្ដើលអស់ទាំងវិមាន ខ្ទើងសព្វស្ថាន សួគ៌ាល័យ ។ ដល់យប់ព្រះឥន្ទ្រចាកអាសនា ហៀរហោះមីមាលើអម្ពរ ក្សណនោះព្រះឥន្ទ្រនរិន្ទ្រ ដល់គង់នគរតក្កសិលា ។ ថ្ងៃនឹងពេលខ្ទាប់នាង នៅកន្លៃព្រៃ សម្រាប់បាមើមាននេស្ដា សន្ធឹងកុំហានបរិភោគ ក្រោ

ញញឹមស្រស់ប្រិមប្រិយ ៗ ពុំមានហើមស្អុយដល់តិចតួច ឈាមក៏ឡើង ហាក់ដូចរស់វិស័យ ហេតុតែជាគូសាងបារមី ព្រះកែវប្អូនថ្លៃ សាងផងគ្នា ៗ កាលអើយអើយកាលនោះ ថ្ងៃផុតព្រះឥន្ទ្រទេវេន្ទ្រា ដល់ ហើយលើកនាងចេញទៅធីតា ផ្គុំស្រេចហើយណែនាំមន្តអាគម ៗ ស្តេច ផប់ឲ្យជាប់ក្បាលមកវិញ ស្លាមដាវនោះមិញនៅផុំ ១ ទើបយកថ្នាំទិព្វ មកផ្សំផ្សំ លាបហើយមន្តផ្លុំបាត់ស្លាមនោះ ១ យកទឹកកន្ទី មកព្រោះស្រប់ នាងក៏ភ្ញាក់រស់សព្វគ្រាន់រូបរស់ ហើយមានដង្ហើមរស់សព្វ សុស ព្រះឥន្ទ្រទៀតហោះទៅវិញហោង ៗ ថ្ងៃផុតនាងនាថទៅធីតា ត្រូវមន្តវិជ្ជាថ្នាំទិព្វផង បានដឹងស្មារតីក្រោកឡើងមួង ខ្ទួលស្អំងបែរមើល ប្រាសាទឋាន ៗ ពុំឃើញក្សត់ខ្លួនភ័យស្ទុតស្ទុង ចេញនៅក្នុងព្រៃ ស្មសាន គេវាយអញដួលបាត់វិញ្ញាណ ឥឡូវទើបបានភ្ញាក់ស្មារតី ៗ សោកហើយនាងថាទុមិតា ម្តេចគ្មានមេត្តាមកកូនស្រី ប្រើគេឲ្យចាប់ ឧសរាក់ក្តី បណ្តាំមកវាយកូនស្លាប់ ៗ ឥឡូវអញវិលទៅឯស្រុក កើតវិលតែកើតទុក្ខទោសដល់ស្លាប់ ក្រែងគេព្រួតគ្នាវាយរាំមស្អប់ ត្រឡប់ទៅវិញខ្លាស់គេក្រៃ ៗ ឱព្រះមាតាម្ចាស់កូនអើយ ទុំកូនលាហើយ កុំសង្ស័យ កូនឲ្យមាតាគិតគាលយ៉ា កូនដើរទៀតរៀកក្នុងព្រៃក្រាំ ៗ ថា ហើយនាងលើកដៃប្រណម្យ ថ្វាយបង្គំព្រះមាតា លាហើយក្រោក ឡើងយាតយាត្រា ចូលក្នុងព្រៃក្រាស់ផ្សងយប់ស្ងួន ៗ ចាំឲ្យអកប្រុសថ្មី

ជីវិត ម្ទ្រីហើយលែងគិតបានឃើញប្អូន បងនៅឲ្យស្រុវដាក់ក្នុងខ្លួន ខ្ញុំ ប្អូនសូមលាស្លាប់ហើយណា ៗ ប្អូនស្លាប់មិនមួលមុីហានបិត ជួប ភ្ញាមលោភ្ញាក់ខ្លួនអសារ ប្អូនបែកពីបងមកកាលណា ជ្រោកជល់ នេត្រាពុំដែលស្ងួត ៗ ឱខ្លួនអញអើយកើតជាគេនេះ ពីបាក្ដីម្ទ្រី ទុក្ខព្រើនក្រៃ ខ្ញុំព្រានៃកម្មក្រសាប់ស្លុក ខ្ញុំអើយនៃក្រៃពាល់ យ៉ាងណា ៗ ខ្ញុំយកខ្លួនឯងកំនត់ក្ដី ទទួលពោសបងថ្វាយបិតា ឲ្យស្ដេចសម្លាប់កាត់សិរសា ហើយសោយសោកាអាណិតខ្លួន ៗ

ទុតពិលាប

ម្ទ្រីហើយសមបងគេសប្បាយ ឃើញឯងខ្ចាត់ខ្ចាយបាត់សោះសូមឲ្យ ក៏ះវាំង ប្រះបានជួបជួន លេងញៀលេងក្នុងខឹងអ្នកប្រុស ៗ មើល ទៅព្រះបរិក្ខបប្អូនហើយ មិនខឹកទេឡើយ កាលគ្រានោះ លេងតាំង ញៀបត្បាន់ប្រឹះ វិលវិញប្អូនរួសទីងបិតា ។ ប៉ុន្តែបើជាបានជាថ្ងៃ បំណាច់ប្អូនស្រីរួសក្រែក្សា ឥឡូវប្អូនដើរកន្ទព្រៃក្សា ស្លាប់រស់ត្រង់ណា អកគេដឹង ។ នាងដើរវាន្ទងក្នុងព្រៃភ្នំ ដើមឈើធំៗ ខ្ពស់ស្រោង ស្រែង គ្មានក្ឋមាត់សត្វស្វាត់ស្ងួតឲ្យឈឹង ខ្ញុំបើងស្ពាបដើរជួលជែល ជែប ។ ជាទុ ។ ព្រៃភ្នំធំល្ងឹងល្ងើយ ថ្មើរមានទៀតហើយបានធ្វង ហួស ឈើដើរកាន់ជាធំថ្មក្រស ជំពប់ជួលស្រួសបែកឈាមព្រាល ។ គាងកើកបម្រាប់ព្រះបារមី សព្វសត្វក្នុងព្រៃជួយឈឺផ្ទាល មិនហ៊ាន

ហើយមាត់ទូនដាក់ក្បាល ក្រែងនាងភ្ញាក់ផ្អើលភិតភ័យ ។ រស់
សត្វពុំហ៊ានបរិភោគភ្លាម យកជាអាហារជាចំណី នាងនេះបើស្លាប់ផ្កាប់
ផែនដី ខ្លាចវិក្សត្រីជៀសចេញឆ្ងាយ ។ នាងដើរតាំងពីពេល
ព្រលប់ ពុំមានឈរឈប់សម្រាកកាយ ទៀបភ្លឺពេលមាន់រងាវសាយ
ដើរមកសែនឆ្ងាយទ្រមកាយា ។ មានទៃព្រៃរនាំងក្រអៅ នាងឈរ
ពឹងប់នៅផ្លៀងការមា ស្តាប់ក្រែងមានភូមិគេត្រង់ណា ពីការដើរតាម
មាន់រងាវ ។ វាដើរភាល់តែភ្លឺទៀងច្បាស់ ព្រះសុរិយារៀងរះរស្មីផ្កា
មិនឃើញមានភូមិស្រុកគេនៅ មើលទៅឯទិសស្ងួតក្រៃ ។ ប្រឹងដើរ
ល្ហៀយហត់អត់អាហារ ពីងពាងកាយាវង្វេងសរៃ ឃើញមើលផ្លែឈើ
មានទុំទី វែករកដោយជីក្រែងមានផ្លែ ។ ឃ្លានណាស់ប្រឹងឡើង
ដើមឈើ ផ្លែទុំឯលើសសំប្រុស ប្រកប្រឹងឡើងរលាក់ពោះ របូត
ដៃផ្ទះធ្លាក់ដល់ដី ។ ក្រោកឡើងនាងនាថសោយសោកា ជាទុ
ក្ខាចយប់ក្រ ស្តេចគ្មានមេត្តាប្រណី ធ្វើបាបកូនស្រីឡើងខ្ញុំ ។
បើជាព្រះអង្គស្អប់កូនណាស់ កាប់ឲ្យស្រឡះប្រសើរជា ទុកជីវិតរស់
នៅយូរយារ វេទនាទុកជាប់ពោះស្លាប់ ។ ជាហើយនាងដើរយំស-
ស្រាក់ ស្រពោនក្រាកក្រវែងអនកាប់ ដើងវិតដើរក្រវៀកស្តាប់ ក្រែង
ប្រសព្វណាប់នៅត្រង់ណា ។ នាងដើរអត់បាយ ៧ ថ្ងៃ ក្តីផលមាន
ផ្សែកភ្លាត់ ផ្លែឈើគេគ្មានផ្ទះឡើយណា ប្រឹងឡើងបេះក្រូច

ឡើយ ៗ អស់ណាស់នាងឈប់អង្គុយស្ងៀម មុខកាន់តែក្រៀមក្រំ មាន់ស្បើយ ថា ឱ! អញស្លាប់ឥឡូវហើយ ព្រោះណាត្រើយផ្ទល់ដេកលើ ធរណី ៗ ថ្ងៃនឹងបក្សាបក្សីសេក ជួនបែរក្រឡេកឃើញនារី ជាក្មេង ក្រមុំសមសោក ទេវីសម្រាប់ព្រះបារមី ៗ បើអញមិនជួយនាងឲ្យបាប់ តែស្លាប់ផ្ដាប់អស់ឧត្តរបី ក្រែងខុសផលអញជាបក្សី មិនជួយបារមីឲ្យ អន្តរាយ ៗ សេកហើរត្រដែតទៅពីលើ ចឹកកាត់ផ្លែឈើជ្រុះខ្ចាត់ខ្ចាយ ទាំងខ្ទុំទាំងខ្ចីដូចគេកាយ ឲ្យនាងធាមធាយបរិភោគ ៗ នាងឃើញ ផ្លែឈើសេកកាត់ធ្លាក់ ក្សត្រីលក្ខណ៍ពោធិតា ត្រេកអរក្នុងចិត្តឥត ឧបមា ប្រាថ្នាសោយផ្លែតតិនពោះ ៗ សោយហើយនាងនឹកពិចារ- ណា ថា ឱ! អាត្មាអញបានរស់ ក៏បានផ្លែឈើបាក់បង់ល្មោះ ស្លាប់ ដោយប្រកៈព្រោះផ្ដីសង្គ្រោះ ៗ ថ្ងៃឡើងនាងទំយាងយាត្រា ដល់ចប់ ត្រើយណា នាងឈប់ផ្ទុំ មូសក្អាតខាំពេកនាងស្រែកយំ វេទនាណាស់កម្មឥត គេស្មើ ៗ សព្វថ្ងៃនាងសោយតែផល សេកតាមក្រោកកាត់ផ្លែឈើ ទាំងខ្ទុំទាំងខ្ចីព្រៃត្រមលើ ឲ្យស្រីប្រសើរសោយតាមផ្លូវ ។ ទេវតា ទៀតក្សត្រក្រៅព្រៃ មើលឃើញក្សត្រីស្រីផាមផ្ទៅ ដើរម្នាក់ឯងក្នុង ព្រៃស្រស់ស្រដៅ រំពឹងមើលទៅយប់យល់ជាក់ ។ ដឹងជាសម្រាប់ព្រះ បារមី រូបឆោមប្រិមប្រិយស្រីមានលក្ខណ៍ ផ្ដើលទាំងទេវតាទាំងទេព្រក្ស ចេញចាកមកក្រោកព្រះអង្គ ។ ទេព្រក្សហោះទៀលក្នុងព្រៃក្រ ក្រស្ទុ-

ក៏សានានាងគោមយង់ ហោះដល់ដើមពោធិ៍លោកប្រែអគ្គ ឃើញក្សត្រ
ទ្រង់ស្រស់ស្រៀល ។ ទេវក្សត្រាក់ក្រៃគ្រលាន់មាត់ថា ប្រុសនេះហៅ
មហាល្អត្រកាល កើតជាតិជាប្រុសទាំងអំបាល អក្ខរមព្រៃហលពុំស្មើ
បាន ។ មើលទៅពេញហៅល្អស្មើគ្នា នឹងនាងពុំងារនោមគល្បាណ
អញគិតនេះនាំឲ្យបាន ជាគូរមវានសាងបារមី ។ ទេវក្សប្រញាប់
ហៀរហោះទៅ បានដល់នាងពៅនោមក្សត្រ នាំចិត្តនឹកដើរក្នុងព្រៃ
ឲ្យក្រង់ស្វាមីប្តីបុកណា ។ នាងដើរលុះបានបរិវគត់ គាវ៉ៃស្រស់ពត់ដាច់
យោន ស្មើរទីងជ្រះអស់ព្យាក់ពីប្រាណ មិនដែលឃើញមានស្រុកគេ
ឡើយ ។ ឃើញតែព្រៃភ្នំជ្រៅថ្មីក្បែង ដើរយូរអង្វែងច្រើនថ្ងៃហើយ
គ្មានក្តីក្រង់ណាយល់ផ្ទែងជ្រាយ ព្រៃក្រាស់ល្អឹងល្ហើយរណ៌រាន ៗ ពុំ
ដែលឃើញរង់ព្រះអាទិត្យ ដីងកែងងឹតទឹងភ្ជុំហោង វេលាថ្ងៃត្រង់ឃើញ
មួង៉ា រសៀលតិចហោងបាត់ថ្ងៃទៅ ។ នាងដើរបានដល់ស្រះរង់ចាំ
មើលឃើញបុប្ផានោលផ្ទៀ ស្គាល់ជាក់ជាស្រះមុចលិន្ទជ្រៅ នាងនាថ
ស្រែពៅក្រាកអាត្មា ។ ជាន ! ស្រះទីងដែលអញនិស ឥឡូវអ្នកប្រុស
ទៅឯណា នាងដើរតម្រង់ពោធិ៍សាខា លបមើលក្សត្រាក្រែងឃើញ
នៅ ។ នាងទៀតអើតមើលក្រោមដើមពោធិ៍ ក្រឡេកឃើញគោឈរ
ចន្ទរ ឃើញទាំងព្រះកែវក្សត្រចមទៅ រូបល្អស្រស់ត្រតមានិ
ល្អៀង ។ ឃើញហើយរលីកគូណអញ្ញ៌ខ្ទន ធ្វើមកលបក្តុំមើល

ម្នាក់ឯង ឃើញគេត្រងំត្រៀងល្អចរចនា លោកមើលខ្លួនឯងមិនជា
បើ ។ ទាញបំពង់មុខលេចពីក្រោយ អន្ទាយបណ្ដោយមិនប្រសើរ
ខ្លួនអើយខ្លួនអញប៉ែបមនុស្សគេ ដឹងបើនឹងគិតបែបយ៉ាងណា ។ ឥឡូវ
ចូលទៅស្វែងរកវៃឃើ ក្រែងលោប្រសិទ្ធិមិនខ្មាសហា គេទើមឆ្មើមពេក
ជៀលស្ដីថា ទុកមុខទៅណាខ្មាសគេក្រ ។ ទឹកទៀនមូលចិត្តអាណិត
ខ្លួន ក្រតែបានជួនជួបប្រសិទ្ធិ ជួបហើយគម្ពីរមកបាវ្រើ សំពត់អាវ
ស្បែកជាប់ខ្លួនអស់ ។ អញបានសំពត់អាវពីណា គាត់តែងអាត្មាទៀប
ស្រស់បស់ បញ្ចេញទៅបង្ហាញអ្នកកំពង់ ចំពោះឲ្យចំរើនក្រោ ។
ឥឡូវត្រែះត្រោះពាល់គំនិត មិនដឹងបើគិតកែយ៉ាងណា ពាល់ហើយ
ទាំងយំទុក្ខ ខ្លោចផ្សាក្នុងចិត្តពន់ប្រមាណ ។

ទុតិពិលាប

លោកក្លាននានជាអ្នកប្រុសថ្មី ខ្លួនប្អូនជាស្រីភាល់គ្រប់យ៉ាង
ឃើញហើយមកឲ្យកើតគេងគាន ប្អូនរកត្រៀងស្អាងទៅគានទៀយ ។
ប្អូនឈឺក្នុងចិត្តឥតឧបមា ចុកណែនណាពុំមានស្បើយ តែក្រទំនួប្អូន
ស្លាប់ឥឡូវហើយ ប្រុសអើយប្អូនខ្មាសពុំហ៊ានទៅ ។ បើជាគូព្រេង
នឹងគ្នាពិត ឲ្យបានភាន់ចិត្តខ្ញុំឥឡូវ ប្រដាប់ដែលស្វែករកតាមផ្លូវ
ឲ្យជាប់ជាប់នៅដូចដែលវិញ ។ បើជាគូកម្មនាំតែវ ដោះបីគេល្អដូច
ម្ដេចមិញ ឲ្យខ្ញុំសាយបាត់ស្រឡាញ់ នឹងរាលដើរចេញកុំឲ្យព្រិល ។

ហេតុតែសំណាងបានសាងមក លោកឲ្យបរលោកលេចជាក្រោយ បណ្ដាលកើតហេតុព្រោះនាងព្រាយ ករក្រែកទំនួយដល់កែវត្រីស្រ ៗ ថ្វីនពីសម្ដេចព្រះឥន្ទ្រា គង់ក្នុងកាសមានតែសំណាង ក្រៀកសោក ចិត្តស្ដាប់បានដឹង ស្ដេចក៏ពិះរំពៃទៅ ៗ ថា ៖ ! នាងដែលអញទៅ ព្រាស ឲ្យបានរូបរស់ឈ្មោះនាងពៅ មកបានជួបគ្នាគ្រានេះគួរ. អញទៅផ្សំផ្គុំឲ្យទើបបាន ៗ បើអញមិនជួយរៀបចំឲ្យ មើលទៅ នាងព្រាយណាសក់ក្នុងព្រាណ គង់ទៅសំពត់ជាប់យោន មុខជានឹង ពានបានជួបគ្នា ៗ ទើបយកសំពត់កោសេយ្យព័ស្ដ្រ សម្បុរល្អស្រស់ យ៉ាងជា ៗ យកមកដុសប្រឡាក់ក្រសិន្ធារ ប៉ាក់ផ្កាពេជ្រផ្ទាំក្បែរព្រានព្រាយ ៗ

ជើតរាយ

ព្រះឥន្ទាហោះចុះមក្ខា បានដល់ព្រៃក្រាមមនុស្សលោកនាយ ឃើញវិក្សត្រីស្រែ.ធាមធាយ កំពុងប្រះកាយសោយសោក ៗ ដល់ហើយព្រះឥន្ទគាំងសណ្ដំ សូត្រវែសបកាគមមន្តគាថា ផ្ទុំទៅត្រូវក្រង់ អគ្គិធិគា ត្រូវមន្តវិជ្ជាដេកលក់លង់ ៗ ព្រះឥន្ទចូលទៅដល់ហើយ ណា យកពកាស្ដ្រាឲ្យនាងទ្រង់ ផ្កាសំពៀនបែរជាប់តាសំពាលបង់ ផ្ទុកផ្ទង់ស្អាងឲ្យល្អស្អាតគ្រប់ ៗ ស្រេចហើយស្រាយមន្តសណ្ដំចេញ ត្រឡប់វិលវិញព្រំហ្មាទណប់ ផ្កាសំពពស្ដ្រាឲ្យស្រាគ្រប់ ប្រែជាប់តាស៊ី គប់តាលគងវ៉ៃព្រិ ៗ ព្រះឥន្ទទៅដល់កែវត្រីន្យា ថ្ងៃនពីគុការតោះ

វិញទៀត ស្ថានមនុស្សណាំងឹងស្មារតី រាជក្សត្រីសោយសោកា
រវល់តែសោកសង្រេងមើលប្រាណ មិនដឹងជាបានការពារស្ត្រា គ្រឿងចិ
ពាក់ជាប់ខ្លួនអាត្មា ក៏ជាកើតខ្លួនតែម្នាក់ឯង ។ លុះដល់ព្រឹកព្រាង
ក៏ឡើងច្បាស់ ស្ដេចត្រេះតាំងចិត្តែង ថៃក្រោកក្រឡេកមើលខ្លួនឯង
ស្រីក៏ទេះគ្រឿងមាសប្រាល ។ នាងអបោអញសំណាងជល់ ក៏
បុណ្យកុសលជួយឈ្នាល សំពត់អញដាច់ដូចគេរៀល ស្បៀវស្លិខ
ស្នាលឯតល្អវិញ ។ ប្រដាប់រលោបក្បួនស្បូវគាន ភ្ជុំរស់ព្រំណ
រតស្រឡាញ់ សរសេរខ្លួនឯងជាអញ នេះចំហៅពេញល្អដិនទ្ទៅ ។
ល្អទីងចិត្តៀងាំត្បូវកែ្ត សន្ទះពាក់ពង្រីកត្រូវ ល្អសមវាំងកង
សមវាំងការ សំពត់ស្បែរអាវពណ៌ទុះគ្នា ។ រវៃតមើលប្រាណគូប
អ្នកប្រុស ទឹកភ្នែមស្លាស្អុះពេញមុខ ដើរសៀវស្បរព្រះទ្វារេក មិន
ហ៊ានរចេញពារពៅតែទួង ។ រៀនហើយកាំស្រាសព្រះជ្ញាក់ម្តង បុក
ពោះក្តក់ម្ខុមម៉ង រីងខ្លួនដើរនៅឥតសមផង បែរទ្វាងធ្វើជាមិនឃើញ
ឡើយ ។ កាលអើយៗកាលនោះ ព្រះកែវទទួលយល់ក្សត្រត្រាណា
ត្រើយ ឃើញពៅពីស្ងាំងតបន្តើយ មើរអើយមកដល់ពីស្រីមានខ ។
មើលទៅស្គាល់ជាក់ជាពីតា ស្រីស្អុះស្រស់ឧបអង្គប្រាណ ទឹកមុខ
ជាឈប់បន្ទន់ខាន ប្រាប់បងឲ្យបានដឹងសេចក្តី ។ ទើបប៉ែ
ប្រាប់ទៅព្រះគោជា បងអើយមើលភ្នំដូចស្រី នឹកហើយដៃល្អដូច

ពីមុននេះ ឥឡូវត្រូវមកដល់ហើយ ។ ព្រះគោងើបក្បាលបែរមើលទៅ ឃើញនាងស្រីពៅក្នុងត្រណោត្រើយ ប្រាប់ប្អូនល្អថាពិតមែនហើយ ប្អូនអើយទៅនាំយកមកចុះ ។ មើលទៅនាងនេះមានលក្ខណា មិនស្រីខ្វិនាទេណាប្រុស ជាគូប្អូនឯងជាកំពោះ ទៅនាំមកចុះណាប្រុសណា ។ ព្រះកែវត្រឡប់ផ្ទះប្រែទៅហៅ ក្រោកក្រះដើរទៅជាប់មួយមា ព្រះគោស្រែកហៅព្រះកែវថា កុំអាលប៉ះពាល់ខ្លួនប្រាណ ។ ដល់ហើយព្រះកែវសួរទៅថា ហៃប្អូនដ៏កែវកល្យាណ ប្អូនមកម្នាក់ឯង ឬមួយមាន គ្នាមកប៉ុន្មានប្រាប់បងផង ។ នាងស្ដាប់ហើយលើកដៃប្រណម្យ ក្រាបក្បាលវិញបំនុបបាទបង អួលចិត្តចុកទ្រូងពេកកន្ទង ហើបហាសារសព្ទពុំរួចឡើយ ។

ឱពហេម

កាលនោះព្រះកែវក្សត្រៗក្ដួម ឃើញប្អូនស្រីយំពុំមានស្បើយ ទូនទុំបក្រសោបលើកឡើងហើយ ថាប្អូនបងអើយចុកយំ ។ ចាំនៅ ព្រះបង ព្រះបាទក្រ ខ្លួនប្អូនព្រួយចិត្តក្រុមប្អូនកំ ព្រះអង្គពីដឹងនូវកម្មខ្ញុំ ខ្ញុំកស៏កព្រៃឡើងទ័ពសង្គ្រោះ ។ ព្រះអង្គសួរទៅព្រះប្អូនស្រី កើតទុក្ខទាល់ក្ដុណាមាសមេ ឬមួយអ្នកណាគេវាយធើ បានជាមាសមេសោយសោក ។ ទើបនាងហ៊ាស់ទូលស្ដាប់ស្រេចក្ដី ទូលព្រះបងក្រោកជាកស្ដា ថាតាឈ្មួញមកស្រមឹកគ្នា នាំមួយផងឥតមានផ្ញើបងប្អូន ។ លើវៀងអស់បងដាក់ពុលស្គា ព្រោះនីងស្ដាប់

ខ្ញុំមិនត្រង់ ថាខ្ញុំខេះញៀចកែព្រះអង្គ ព្រះអង្គសំដៅញៀចកែខ្ញុំ ៗ
កាលខ្ញុំទៅទូលព្រះបិតា ថាខ្ញុំស្រក្សាខ្លួនក្រមុំ បិតាខ្ញាល់ក្រោធចាប់ចង
ខ្ញុំ ប្រើគេឲ្យយកទៅសម្លាប់ ៗ ប៉ុន្តែសំណាងគុណបុណ្យមាន
ជួយខ្ញុំឲ្យបានរស់មិនស្លាប់ ទើបខ្ញុំផ្សងព្រៃដើរតាមកំពង់ បើរស់ឬស្លាប់
តាមវាសនា ៗ ប្អូនដើរព្រៃនេះព្រៃនោះហើយ មិនមានកលទៀយកន្ទ
អញ្ញា គ្មានស្រុកគ្មានភូមិគ្មានមនុស្សម្នា ព្រះកែវប្រាប់ត្រកងស្រី ៗ
នឹកស្រឡាញ់ទ្រាំចិត្តករុណាប្អូន គេធ្វើបាបខ្លួនទាំងតាមចិត្ត ដូច្នេះហើយម្ដង
ទៀយក្រាបនៅដី មិនដែលមុខប្ដីឲ្យក្មេងកុហក ។ ព្រះអង្គស្រក់ទឹកព្រះ
នេត្រា ហៅថាជាគាកែវកល្យាណ ក្រាបថ្វាយនៅដីជិតជាប់ព្រាណ ក្រោក
ទៀងទៅពាក់កន្ទុយបង ។ នាងក្រព្រះអង្គហៅហើយនៃ ជាតាស្រស់ថ្វៃ
មិមន្ទូនល្អន មិនឲ្យព្រះអង្គហៅព្រៃជង ក្រោកក្រះទៀងហោងបង្គំ
ក្សត្រ ៗ ថ្ងៃពីព្រះគោរនោះវិញណា នឹកក្នុងចិត្តថាទៅចុះ
នាងនេះខេះពេញមានកិរិយាក្រក្យ ដើរមកបេះតិតដើរមុខប្ដី ។ រីឯព្រះកែវ
កុមារ យកភាពព្រេក្ដីបោសអង្គស្រី ទ្រង់ដូតជលនេតឲ្យក្សត្រី
នាំនាងវិលវៃដើរត្រសង ៗ រីឯនាងនាថទៅពីតា ដើរមុនក្សត្រាជីជាបង
ដំរង់ដើមពោធិ៍ធំនោះហោង ទើបនាងសាសងសួរទៅថា ៗ ក្រាបទូល
ព្រះអង្គជីទ្រង់ឫទ្ធិ៍ ឈើនៅនោះពិតជាគោណា ហេតុម្ដេចឈើស្រៀមកុំ
យាត្រាដើរកេកាហារស្បែរស្មោះ ៗ ព្រះកែវថាប្អូនព្រលឹង នាងកុំខ្លាំង

ដំរីខេព្វស្រី ហ៊ឹងហើយបងយើងណាមុំថ្ងៃ មិនគឺដាំវត្តាយតែមួយ ៗ ជាទព្រះបងព្រះបព្រិត្រ ខ្ញុំប្អូនរៃរិតគឺតែថែមព្រួយ . មេ្តចកេខ្ញុំសូត្រាបើ ថ្ងៃមួយ បងប្រាប់ប្អូនឲ្យប្រាកដណា ៗ ព្រះអង្គឆ្លើយថាប្អូនស្រី គោមានបារមីទ្វេចេស្តា មិនគោវជ្ជាទេកនិដ្ឋា ចូរប្អូនគេ្រប្រណីបង ព្រះនាងជឿបុណ្យឥតសង្ស័យ ដើរដល់លើកដៃដាក់លើត្បូង . លុត ក្រាបសំពះបាទបងផង ខ្លួនល្អអង្គុយនៅជិតនោះ ៗ ព្រះគោឃើញ ប្អូនទាំងពីរនាក់ វិលក្ខណ៍រៀបប្រាណអង្គុយស្ងោះ មិនមានផ្សេងឆ្ងល់ បន្តិចសោះ ចំពោះស្រីប្រាប់ទៅហោង ៗ ប្អូនប្រុសប្អូនស្រីអ្នកមក ហើយ កុំជិតគ្នាឡើយទាំងស្ដាប់បង កុំលូកគ្នាមុនឲ្យសៅហ្មង ប្អូន ឈប់ចាំបងរៀបចំឲ្យ ៗ ផ្សិតខ្ញុំប្អូនឯងបាទរភាព រៀបការពិពាហ៍ កុំចាំក្រោយ រួចស្រេចចាំបងផ្សំផ្គុំឲ្យ ប្អូនអើយខ្ញុំចេះហៅគេចការ ៗ ប្អូនឯងនាំគ្នាបេះផ្លែឈើ ទុំទុះក្រោយលើសព្វឆ្នោ រួចនាំគ្នាបេះប្រឡះផ្កា នាំគ្នាឆាប់កំពាន់ពេលបាន ៗ ព្រះកែវបានស្ដាប់សព្វសេចក្ដី ទៅ ព្រះប្អូនស្រីស្រស់កល្យាណ ប្អូនអើយមកទៅព្រៃស្មសាន បេះផ្កាឲ្យ បាននៅពេលថ្ងៃ ៗ នាងស្ដាប់ព្រះបងហៅហើយណា ហើយក្រោក ម្នាក់ឡើងឆាប់ៗ ព្រះកែវនាំព្រះប្អូនស្រី ចូលដល់ក្នុងព្រៃគេបេះ ផ្កា ។ ព្រះអង្គបេះបានផ្កាចេកទេស រីឯលការកេះតាមភ្លា សរក៏ ចប់ផ្កាបម្រី រីឯលក្ខាន់ឈើដាំមហាហង ៗ ព្រះអង្គបេះនឹងប្អូន

ស្រី ថានបំប៉ុក្រអូបឆ្ងន់ ដូចផ្កាលំពូងឯងរលិកយប់ រសជំផុតរសជំត្នូ
ប្រតិព័ទ្ធ ៗ ទើបនាងឆ្លើយទន់សន់ទៅថា ព្រះរូបដូចផ្កាក្រឹមហា
ក្សត្រ ខ្ញុំប្អូនជាមនុស្សដើរខាត់ភ្លាត់ ប្រហែលជាបាត់ខ្លួនហើយណា ៗ
ព្រះអគ្គទ្រង់ស្រលាញ់ព្រះទ័យ ញញឹមឆ្លើយតែបទៅថា ៗ នាងខ្មាស
ក្តីចម្ងល់ហើយឆ្លើយថា អាងតែក្សត្រាខ្លួនជាប្រុស ៗ ព្រះបរមវង្សហាម
ប្រាប់មកណា កុំឲ្យលោកគ្រាន់ធ្វើឡេះឡោះ ខ្លួនខ្ញុំជាស្រីខ្វះបក្តីខ្វះ ក៏
ចុះខ្លាចភ្ញីថើបឲ្យបាន ។ ព្រះកែវថាអើបងប្រាប់ថា កុំឲ្យលោកគាប់ចិត្តខ្លួន
ប្រាណ ត្រូវមេច្ឆាទៀយប្អូនគលព្រាណ ចូលមកបំពានក្តីចម្ងល់បង ៗ
នាងថាព្រះអគ្គចេះថាគេ មិនខ្មាស់អៀនទេហើយសើចផង ខ្ញុំលុកក្តី
ចម្ងល់មិនប៉ុនបង ធ្វើអ្វីឲ្យបងនាំខ្លួនបក្រែក ។ ព្រះអង្គស្តេចទ្រង់បំរាស់
ប្អូន សើចលេងសប្បាយនាំកាន្តចិត្ត ហើយនាំក្រស្រីស្រីចោមអស់ខ្លួន
បេះបានហើយប៉ាក់បង្កើតគ្នា ។ ទើបបានដើរលេងសួនតាំង លក្ខណៈទៀត
ស្រក់ខ្ញុំជា ១ មាក់ប្រែមាក់ប្រាណស្វាយត្រា បានហើយលោលោម
រីករាយ ។ លុះដើរទៅដល់ពោធិ៍សាខា ។ នាងតោងគ្រាស្រស់ទទួន
ជាប់ជាក់សំពាយផ្លែឈើផង ចូលទៅដល់មន្ទីរក្រោមសំពះ ។ ព្រះ
គោប្រាប់ថាអើប្អូនប្រុស បានហើយបើពោះតក់ស្ងំផុះ ព្រែកទៀតទឹង
កាលផ្ទឹមសំពះ តែព្រះគោទៀតព្រះឲ្យស្រែចការ ។ ប្អូនលោកពោរពេញ
យកប្រាសាទ មាសក្បាំងស្អាងស្អាតបំភ្លឺ សង់ឲ្យប្រញាប់ទៀត

ចំការ មេបាអ្នកមហោស្រែចលើបង ៗ ព្រះកែវក៏លូកកន្ទោះគោ
ឃើញផ្កាតាញយកមកក្រោះហាន ប្រហុនមេដៃល្អកន្ទុង សេដ្ឋីចូនសុខ
មាសនៃង ៗ យកដាក់ទៅដល់លើដីស្រែច លោធំមួយកំពេចប្រ៉ា-
ប្អូនល្វែង ព្រះគោក៏រៀបចំកាក់កែង សព្វគ្រប់កន្ទុងបាប់រៀបការ ៗ
ហើយផ្សំផ្គុំជាប្តីប្រពន្ធ ធ្វើងយសធ្វើងបុណ្យរំឭបេស្ក ព្រះអគ្គនៃប-
ឯបទីងកទិដ្ឋ មូលដួងជំកសត្វថៃទៅ ៗ ថ្ងៃងតីស្តេចពុមាធិរាជ មាន
ឫទ្ធិអំណាចលើស្រុកក្រៅ ជាតិជាបិតាធីតាពៅ ព្រះអគ្គគង់នៅគក្ក
សិលា ៗ ស្តេចនោះមានមាន់ត្កែដល់ ក្លសក្លម៉ល្ពល់សឹងអេ
ភូបាចមិនហ៊ានជល់ឡើយណា មាន់នោះឈ្មោះអាកែងកុំ ៗ តែ
គាំងងឿវឡើងក្លអប្ការ្យ ក្រៀកក្រឡាក្រោបនំ មាន់នោះកន្លងសមាទ
កំធំ ចុះក្តីដំនុំមានះបស្ក ៗ ល្បីល្បាញត្រូវដល់ព្រះចៅ ជាមាន់
មាន់ដៅគក្កសិលា ត្កែកងដល់ឈ្មោះអា ប្រទេសណា ១ សឹងចាញ់
ពប ៗ ថ្ងៃងតីព្រះចៅស្តេចសៀមវិញ ព្រះអគ្គទើបចិញមាន់យ៉ាង-
គាប់ មាន់នោះត្កែតែដល់ឆាប់ ស្រុកសៀមដ៏កបកេក្លាល់គាន ៗ
ជល់ជល់មឿងក្រាត បាត់ដំបង ត្កែកាងសូងធ្ងន់មែនទែន អាតូចអាធំ
បេះតែហ៊ាន ជល់ហើយមិនមានរួចដល់មួយ ៗ មាននោះឈ្មោះកៅ
វាំងជួល ចាក់ឡើងទទួលចាប់ចង្រ្កែយ ចាក់ជាប់ហើយចាក់ប៉ុនគេត្រូយ
តែដល់គ្មានមួយណារស់វិញ ៗ ស្តេចក្រតែមានប្រជល់ភាល់ ស្ដេចក

សព្វមណ្ឌលខេត្តឃុំមិញ អ្នកស្រុកទាំងអស់គ្មានផ្លូវវិញ សុទ្ធតែដល់
ចាញ់ប្អូនទ្បនគរ ។ បណ្ដាលហេតុពីពោធិសត្វ មហាបុរសក៏ទៅនៅ
ទីងបានសោយរាជ្យត្រង់នគរ បរមបវរគោកក្ដសិលា ។ នាំចិត្តព្រះចៅ
ឲ្យយង់យល់ ទឹកឃើញទៅផលរាជសីមា ជ្រែកអព្ភអស់មហាជន
ថា អ្នកគោកសិលាមានមានផល ។ ព្រះអង្គក៏ទឹកឃើញហើយ
ណា មានព្រះឱង្ការប្រាប់រហ័តល ថាអញគិតនាំមាន់ទៅផល ក្នុងរាជ
មណ្ឌលគោកសិលា ។ ទើបស្ដេចមានព្រះរាជបន្ទូល ថារ៉ុះបកងពល
ពួកសេនា ចូរឯងទៅប្រាប់នាយកេត្រា ឲ្យទៅគ្រប់គ្នាកុំឲ្យខាន ។ បើ
មានឈ្មោះណារើងមិនទៅ របជាន់កូនចៅនៅសន្ដាន ប្រាប់រាំងនាយ
ខ្ទុកនាយសំប៉ាន គួចដំប៉ុន្មានកុំឲ្យសល់ ។ អាមាត្យទទួលព្រះឱង្ការ
ក្រាបលាមន្ត្រីមាត់ខ្ទាយខ្ញុំ ប្រាប់នាយប្រាប់កាយគាំរចល់ គ្រប់ដែន
កន្ទុលឃុំខេត្រវ័ណ្ឌ ។ អាមាត្យក៏កេណ្ឌកងបានស្រេច នាំមកថ្វាយ
ស្ដេចឆាប់ស្រុកទ . ចំនួនពលផងរលងពាន់ ប្រហែលជាគ្រាន់គ្រប់
សំពៅ ។ អាមាត្យចូលដល់បង្គំទូល ថាពលមកមូលសមុទ្រខេក្រៅ
ក្រាបទូលបង្គំទាស់យាងទៅ ចុះក្នុងសំពៅនៅសំប៉ាន ។ ព្រះអង្គ
បានស្ដាប់អាមាត្យទូល ទ្រង់ព្រះសម្រួលហឫទ័យក្សាន្ត នាំអគ្គមហេសី
ស្នំប៉ុន្មាន ចុះក្នុងសំប៉ានពានចេញទៅ ។ មាន់ស្រាកផិតលល់លើ
ពានមាស ដាំរាំកក្បូងជាស្ករស្នៀតផ្កៅ មាន់ទៀតពាបក្រោមក្តោងនៅ

ដល់ទៀនសំពៅនោះវិលវល់ ។ ព្រះអគ្គទតយល់ពលត្រៀបត្រា ពាសពេញផលសារត្រែកអរសស់ ដឡើយឃើញស្តេចរៀបថ្វាយ ខ្វល់ ស្រាវគួរចល់ដាក់សំពៅ ។ មនុស្សផងដែលដើមទាំងនគរ រដើបរះជាចង់តាមទៅ ខ្វះចង់ដាក់ប្រាក់យកខាន់ទៅ ថាមាន់ព្រះចៅ ក្តូកែឯក ។ ព្រះអគ្គនាំបើកសំពៅទៅ ក្នុងសមុទ្រព្រៃលឿន អនេក មើលក្រោយបាត់ត្រើយវៃងសង្វើត ទឹកហើយទឹងមេឃ ប្រឡំគ្នា ។ ព្រះអគ្គបើងបើកទាំងយប់ថ្ងៃ លឿនក្នុងជលស្ម័ សាគរ ច្រើនថ្ងៃច្រើនខែឥតគណនា បានដល់តាកក្កសិលា ។ ព្រះអគ្គឲ្យចាត់រៀបជាផ្លូវ តែគុងស្រាវក្ខះបោះយិតថ្កា សំពៅចត នៅមាត់ត្រៀបត្រា ស្តេចប្រើដើងសារឲ្យឡើងទៅ ។ ហើយនាំផ្សាយ ទូវស្ងួតសារ ថ្វាយគ្នាសក្សត្រាដែលគង់នៅ ឲ្យទូលស្តេចថាជង្ហៀត ព្រះចៅ ស្រុកសៀមស្តេចក្រោមកក្ខាល់មាន ។ អាមាត្យក្រាបថ្វាយ បង្គំលា ហើយនាំដើងសារទៅស្រុកគន់ ទៅដល់ក្លោងទ្វារបែរគយគន់ រកមើលដំបន់ចេកចូលទៅ ។ នាយទ្វារក្រឡេកឃើញហើយណា ក៏ស្រែកសួរទៅថាប្រុសចោះគាំ នែអ្នកដែលដើរកុំអាលទៅ ស្រុកភូមិគេ នៅប្រទេសណា ? ។ អាមាត្យគ្នាស់ឆ្លើយតបវិញទៅ យើងមកឥឡូវ នេះមានការ ខ្ញុំនៅបានឯកកស្រុកសៀមមក នាំអស់កស្តុការឡើងថ្វាយ ស្តេច ។ នាយទ្វារគេព្រមបើកឲ្យទៅ អាមាត្យអំពាំងផ្ការល់ស្រែច

ដល់ខ្ញុំក្រាបថ្វាយបង្គំស្ដេច លើកស័ក្ដិទេពថ្វាយតំណាប់ ៗ កាល
អើយៗ កាលនោះ ស្ដេចកម្មាធិកជុំគយល់ប្រាប់ សារសៀមនាំថ្វាយ
សួរប្រញាប់ អ្នកនៅភូមិភពប្រទេសណា ៗ ក្រាបទូលម្ចាស់នៅ
បាងកក ព្រះចៅប្រែមកជាដើមសារ ឲ្យក្រាបទូលម្ចាស់ បានដឹងការ
ដ្បិតស្ដេចយាត្រាមកគាល់មាន ៗ ស្ដេចថាយើងរកតែមាន់ដល់ព្រះ
ចៅចង់គាល់យើងអស់រលន់ ឲ្យស្ដេចឡើងមកឆាប់រហ័ស និយាយ
លក្ខណ៍ណាសន្យាគ្នា ៗ អាមាត្យបានស្ដាប់សព្វសេចក្ដី ខ្ញុំក្រាបសិរសី
បង្គំលា ចេញប្រញាប់ប្រញាប់ឆាប់ម៉្លម្មា ដើរដល់ទៅការកេត្រានៅៗ
អាមាត្យចូលទៅបង្គំគាល់ ព្រះអង្គទ្រង់យល់សួរទៅគេ មើលហើយអាមាត្យ
អញប្រើទៅ ស្បែរស្ដេចមានមាន់ឬគ្មាន ។ អាមាត្យក្រញ៉ក្រាប
បង្គំថ្វាត់ ទូលព្រះខហារិក្រិតប្រមាន សព្វថ្ងៃស្ដេចអកមាន់
គ្មាល់គ្មាន ស្បែរបើបានស្ដេចអរណាស់ ។ ស្ដេចឲ្យព្រះអង្គយាន
ឡើងទៅ តែងឲ្យត្រៀមត្រូវដឹងការច្បាស់ បើមុខជាលេងយកតាញ់ឈ្នះ
និយាយដំរះចុះសន្យា ។ ព្រះចៅបានស្ដាប់សព្វសេចក្ដី ជាម្ចាស់
ផែនដីឲ្យយាត្រា ឡើងទៅនិយាយដំនុំការ ហើយហៅសេនាមុខមន្ត្រី ៗ
ទាំងអស់សេនារៀបគលឆាប់ ដ្បិតអញប្រញាប់ស្ដាប់សេចក្ដី សេនា
កាលរៀបស្រេចហើយនៃ ជំព្រះស្រីហារឡើងទៅ ។ ស្ដេចយាស
យាត្រាដល់ក៏ពិធីណាក់ ដល់ហើយស្ដេចដាក់អង្គគង់នៅ កម្មាធិកជុំយើញ

ព្រះចៅ ដល់ហើយចុះទៅតំណាប់គ្នា ។ ព្រះចៅថាៈ យើងមកពីឆ្ងាយ
ស្រុះមកដល់អាយុទីភាព ប្រយោជន៍នឹងមកក្លាយមាគ៌ា ព្រមថ្មី
យ៉ាងណាស្តេចថាមក ។ កាលនោះស្តេចកមាធិកជា ឮស្តេចសៀម
តាំពាក្យគេក ហើយថាចង់ស្គាល់កំនាំមក សត្វថ្ងៃយើងកកែមាន
ផល ។ មាន់យើងមិនដែលមានអ្នកណា ប្រវ្ញធ់បេស្លាតាំងគគល
ផ្សេងៗ ព្រះចៅចង់ប្រដល់ ជំណាន់ដែលក្លាស់ដាក់ជុំខ្នាន ។ ព្រះចៅ
ថាៈបើជ័យៈយើងចាញ់ សុំតៅហារមេលយសំបាន់ ចំពោះពលចុះតាំង
ប៊ុនាន់ របស់ធនធានថ្វាយទាំងអស់ ។ សូមប្រៅកែវ្ដនមួយទៅស្រុក
គ្រាៈនោះមិនវុតមិនស្រៈណា: បើស្តេចចាញ់ជ័យជ័យៈយើងស្មោះ ចំ
ពោះស្តេចឲ្យវិញអ៊ីវិញ ។ ស្តេចកមាធិកជម្ទើងទៅថា មាន់យើង
នេះណាបើដល់ចាញ់ ដៃរង្គាព្រះចៅមានជ័យវិញ យើងសុំជើរបេញ
កែវ្ដនមួយ ។ ខគៈយើងថ្វាយស្តេចទាំងអស់ តាំងវិញរបស់កុំឲ្យ
ព្រាយ កែអគ្គមហេសីគ្នាខយកមួយ ពលជ័ះយើងទ្រាមបំណង ព្រះ
ចៅថាអើបើដូច្នោះ សន្យាមកចុះពេលគតាំង យើងលេងថ្ងៃណាប្រាប់
ឲ្យដឹង ល័ក្ខវ័ណ្ណាវ្សៀងគ្រឹះតច់ ។ ស្តេចកមាធិកជប្រាប់ទៅថា
យើងគតសន្យាមានសន្ធក ថ្ងៃស្អែកយើងតក់ឲ្យប្រាកដ តែខាងណា
ចាត់លើកជាចាញ់ ។ ព្រះចៅថាយើងលេងទីណា ភូមាធ្វើយថាតាម
ស្រួញ ព្រះចៅថាឲ្យស្តេចគកគាញ ភូមាធ្វើយវិញមុខព្រះលាន ។

សន្យាគ្នាស្រេចស្តេចវិលវិញ ពួកពលនោះមិញសឹងគិតសៀន ពួក
ខាងព្រះចៅថាយើងបាន មានជ័យមិនខានក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ មនុស្ស
ផងដែលដើមតាំងនគរ សួរគ្នាតោះឡោះច្រើនអនេក ឮថាស្តេចភ្នាល់
មាន់ថ្ងៃស្អែក ប្រកែកដណ្តើមជើងចង់មើល ។ អ្នកខ្លះពកូនខ្លះពពៅ
ខ្លះបោលប្តីនៅដើរដើល ខ្លះស្ពាក់ស្បៀរចិត្តគិតកែលគោល ឥឡូវពៅ
ពោលប្តីទើបការ ។ មនុស្សក្នុងនគរមូលប្រជ្រៀត ពាសពេញ
ចង្អៀតគ្រប់ផ្ទះផ្សារ ខ្លះដេកដោយដីកេងចង្ហារ តាំមើលក្បែរស្តេច
ភ្នាល់មាន់ ។ លុះដល់ព្រឹកព្រាងភ្លឺឡើងហើយ ចាប់ផ្តាំងដាំបាយ
ក្រែងមិនទាន់ ខ្លះកក់កេសប្រុសគយគន់ ឲ្យគេឡើយចំអន់លងគ្នាវ ។
ថ្ងៃងពីព្រះបាទនោះវិញនៃ ភ្ញាស់ស្ទើវាយគងស្គរ បើកទ្វារសំពៅ
ស្តេចចេញចរ លើកមាន់បីឲ្យដាក់ពានមាស ។ ស្តេចគង់កំសាន្តព្រះ
ហឫទ័យ មានមុខមន្ត្រីគាល់ពេញពាស ជុំអស់ខុនណាងនាម៉ឺនរាស្ត្រ
ប្រជាតាំងអស់ចូលស្តាប់ការ ។ ព្រះអង្គបន្ទូលថារ៉ុយនាយ ឲ្យរៀប
សព្វសាយគ្រប់អាត្មា ដង្ហែមាន់ឡើងពីគេហា ទាន់ពេលវេលាបាន
ជ័យជោគ ។ ទើបស្តេចសោយអស់ក្រយាស្ងោយ រួចហើយពល
ផងកំប្រភោគ ស៊ីហើយគ្រប់គ្នាឡើងលើគោក ហៅគ្នាទុកមូលជួបជុំ ។
ហើយតាំងភ័យឃោរឃៅគេងជ័យ លេងភ្លេងបំភ្លៃក្ខាស៊ុំ ហៃយកមាន់
ដាក់ក្នុងជន្ទុំ ដំណាក់ក្ងូចធំលើកមាន់ខ្លួន ។ ស្តេចនាំហែចេញទៅ

កក្រើក ពលប្រេនពន្ទឹកក្បាលទៅខ្វល់ លេងភ្លេងដង្ហែអារុំដួល ខ្លះ ចាំខ្វល់ខ្វល់គ្រប់គ្នា ។ ហែទៅបានដល់មុខព្រះលាន ដាក់មាន់ចុះថ្កូន ឆាប់មិមា តាំងវាយគងស្គរព្រួតទ្រោរ លេងភ្លេងមហោរីគំគើងដាក់ ។ អ្នកស្រុកខេត្តឡើងជ្រុលជ្រើម ឈ្មោះគ្នាផ្អើលរាយចង់ចូលផង ពួកនាយ កម្មករាល់គំនិត ចាប់ផ្តាំងកយកតបានតិះបើ ។ កាលនោះស្តេចកមាធិកជ ប្រែអស់យោធាមុខមន្ត្រី ឲ្យហែមាន់ចុះដាក់ដល់ដី ក្តល់ពាន មាសថ្វីគ្រះរបនា ។ ហើយឲ្យគោះគងខ្វងស្គរជ័យ ឲ្យលេងបំភ្លេងជ្រឹង ប្រស្តា ពួកពលនាំហែចុះក្រៀបក្រោ ដល់ដាក់នៅនាមុខព្រះលាន ។ ពួកពលកមាធិកជក្រឡេកទៅ ឃើញមាន់ព្រះចៅតាំងយោធាសៀន ថា ឃើងថៃនេះមុខជាមាន ជ័យជាមិនខានឃើញឈ្នះហើយ ។ ខាងឥ មាន់កងកបរាបតូច ដូចក្រៀលនិងក្រចក្ទុំភ័យទៀយ ព្រះចៅបានស្តាប់ ទើបត្រាស់ឆ្លើយ អ្នកអើយកុំអាលលើកកាយ ។ ថាមាន់យើងកងតាប តូចពិត ប៉ុន្តែផង់ចិត្តមកពីខាយ តូចពិតស្រួចដូចពេជ្រពណ្ណកាយ ក៏ កាលមើលងាយចាំមើលក៏ ។ ទើបស្តេចកមាធិកជបន្ទូលទៅ ថាអើ ព្រះចៅកុំអេក លែងមកនឹងអាល់តាញឈ្នះគ្នា ស្រេចនៅវិជ្ជាតែ សព្វខ្ញុំ ។ ទើបស្តេចលែងការពេងក្នុំ ខ្ញុំសំហើយខាងភ្ជំសាច់ នាំម្នង ។ ហើយទ្រង់ស្ទាបព្រាក្រសួន ព្រះចៅញាំខ្លួនញញើញគមាន់ ព្រះចៅកលែងការដល់ ហាក់ទៅខ្វល់ពាក់ប៉ុនខ្លាក ម៉្យម៉ឺបងើបត្បៀ

លោហិតក្អួត ស្ទុះដាក់ម្តងទៀតត្រូវដួលទៀត ។ ពួកពលព្រះចៅ
គាំងស្រែកហ៊ោ ឲ្យគងខ្លួនស្គរស្រែកថាលោក ហ៊ានទាក់ទាន់ជើង
ដួលស្លុត ម្តេចលោកមិនលើកក្បាលឡើងផង ។ ស្តេចកមាធិរាជផ្ទប់ក្រោ
ធស់សម្បើពាក់ឈើគីតាំងគង់ តាំងក៏យកាំងឱ្យកក្ដាំផ្សារផង ស្រែកយំពង់
មាត់ដូចហ៊ីង ។ ភ្ញាប់ក្រែងស្តេចសៀមរកយកទៅ ព្រាត់កូនព្រាត់ចៅ
អស់លើង ក្សត្រមានស្តេចដួលផ្ងារស្តើង មុខជាលើងស្ទូលខ្មែរ ។
ស្តេចឃើញមហាសីហាំពេញកំង កក្រោក្រៀមគាំងទៅដូចមរ គណិត
ស្ងប់ក្រក្ដួនខ្មែរ ស្តេចកគត់កេចង្ខិច ។ ព្រះចៅសង្ខិតសូរទៅថា
មាន់បាញ់ហើយណាស្តេចថាម្តេច យើងបានសង្ខារាជើមស្រេច គេគិត
ដូចម្តេចទៅទៀតទាប់ ។ កាលពីយូរកាលនោះ ស្តេចកមាធិរាជទ្រង់បាន
ស្តាប់ ឆ្លើយថាបើតាមដោយសព្វកាប់ ចំឡើមក្សត្រចាប់ត្រូវយើង
ចាញ់ ។ យើងសុំសង្ខារាទីព្រះចៅ ក្រែងមានទានះនៅសុំគវិញ ក្រោយ
ទៀតបើមាន់យើងផលចាញ់ សុំថែមបំពេញខ្ញុំមួយទៀត ។ ព្រះចៅ
បាន ស្តាប់សព្វសព្វ គណិតប្រណីមិនព្រៀតទៀត បើស្តេចចង់តក់ត
ទៀត ខ្ញុំមិនបង្អៀតតាមតែចិត្ត ។ ស្តេចដាក់សង្ខារាថ្មីមកចុះ តែយូរ
ហួសខ្ញុំសង្ខឹងកំហិត បើចាញ់ម្តងទៀតនោះលែងគិត យើងយកតាមចិត្ត
ដូចសុទ្ធ ។ ស្តេចកមាធិរាជឆ្លើយតបថា ម្តងនេះសង្ខារាឲ្យហួតចត់
តែចំថ្ងៃទៀតបានប្រាកដ បើហួសកំណត់ឆ្ងាយពាំងអស់ ។ ព្រះចៅ

ថាបើមាន់យើងចាញ់ ឲ្យគេរឹបទាំងរបស់ ឈ្នះមុខប៉ុន្មានឲ្យទាំង
អស់ លេងម្ដងនោះជារឿងកើតខ្លួន ៗ ព្រះស្ដេចទាំងពីរទើបយាយគ្នា ព្រមចុះ
សន្យាជាមាំមួន វិលទៅកន្លែងកែសព្វខ្លួន ខ្លះនាំគ្នាពួនទាបសៀម
ចាប់ ៗ ហើយបុកអង្ករបែកការ៉ុង កាំមែករៀបប្រុងឈប់តាំស្លាប់
បើស្ដេចចាញ់ទៀតគេប្រញាប់ ប្រុងតែថ្ងៃដាច់ទុកសព្វខ្លួន ៗ ថ្ងៃង
កាស្ដេចកាមាធិកជ មានព្រះទន្ដាស្នូរទៅមុខ ថាអើចុះគាត់ញ៉ាំគ្រប់
ទាំង ៤ ជួយគិតឲ្យមួនឲ្យស្រួលផង ។ ចៅពីរគ្រោសទាំង ៤ បង្គំ
ទូល គិតៈទៅឃើញស្រួលតែបាំគេង ឲ្យជ្រើសរើសគេមាន់ចម្បាំង
ប្រះរាសៈគ្រាបឯកគ្រងលោបាន ។ ព្រះអង្គថាអើស្រួលមែនពិត បើ
ដូច្នោះជួយគិតតែគ្រប់ប្រាណ ឲ្យចាត់គ្រប់ស្រុកទាំងប៉ុន្មាន កុំឲ្យសល់ខាង
ប្រទេសណា ៗ ចៅពីរគ្រោសទាំងបួនបង្គំលា ទៅដល់គ្រប់ហាថាខកាត្ត
ចាត់ថែងតែងតាមប្រែភាសា ចេញទៅគ្រប់គ្រាះដើរបាំគេង ៗ
កាដាំចេញទៅមិនប្រពៃសប ដើរស្ទុះប្រទេសតូចធំផង មិនដែល
ឃើញអ្នកណាមានប្រួង ផ្ញើឥងបាំគេងផលមួងនោះ ៗ កាដាំគ្រ
ឲ្យបរិលមកវិញ កើតទុក្ខទោសព្រួញមុខមិនស្រស់ នៅតែមួយថ្ងៃទៀត
ខឹងអស់ ស្ដេចសន្យានោះតែបីថ្ងៃ ៗ កាដាំវិលមកដល់គ្រប់ផ្លូវ ទូល
ក្រគ្រួចមបៅជាត្រនៃត្រ ថាដើរបាំគេងទាំងឃប់ថ្ងៃ គ្មានមាន
សម្រួយនៃសុខឲ្យខក ៗ ស្ដេចស្ដាប់ហើយផងបក្ខព្រះទ័យ ត្រៅតែមួយ

ថ្ងៃទៀតអញរ៉ៃ ឈើធៀបចុកណែនក្នុងទ្វារ ស្តាយព្រះខ្នងហើយ
សោក ។ ថាទៅប្រាសាទមាសអ្នកនៅ ផ្ទាប់ត្រង់ទ្វារស្ទាប់សោរ
គ្រាសហៅមហេសីស្រីស្នំថា ប្អូនអើយមកពិបងផ្តាំ ។ កាលនោះ
នាងនាថបុប្ផា ចូលឧបបាទស្តាប់បណ្តាំ ព្រះអង្គប្រាប់ថាប្អូន
ស្រីចាំ ពាក្យដែលបងផ្តាំណាប្អូនអើយ ។ ខ្លួនបងមុខជាសៀមគេ
ចាប់ នាំទៅសម្លាប់ពុំលែងឡើយ បានតែសោយរាជនគរហើយ
ប្រតិបត្តិគេក្រោយជាថ្មិងថ្មី ។ គេមិនចេះប្រណីដូចបង ជាហើយ
ព្រះអង្គត្រាស់ ។ ស្តេចទ្រង់សោយសោកអគ្គមហេសី ទើបប្អូន
ទីផ្តាំគ្រប់សព្វ ។ នាងទ្រង់កន្សែងសោយសោក ទូលទៅវិញថា
បើភ័ន្តភត សៀមនាំព្រះបងទៅសម្លាប់ ខ្ញុំសូមស្លាប់នឹងព្រះ
អង្គ ។ គ្រានោះមាននាយអាជ្ញាមួយ ចាំទៅតាមក្រោយជួនទៅ
ត្រង់ ហេតុតែទេវតាជួយកម្រង់ ឲ្យដើរទៅត្រង់ពោធិសត្វ ។ ទំ
ដើរចេចូលទៅក្នុងព្រៃ គយគន់រំពៃមើលទៅថ្នាក់ ឃើញប្រាង្គប្រាសាទ
ស្អាតពិចិត្រ អាជ្ញាគេគិតដើរចូលទៅ ។ ថាអញធ្លាប់ដើរកែសព្វគ្រា
មិនដែលមនុស្សម្នាណាមកនៅ ឥឡូវឃើញប្រាង្គប្រាសាទគួរ ដើរ
ចូលសំដៅមើលឲ្យជាក់ ។ ក្រែងគេមានចាន់ពូកែដល់ ផ្សិតកង
មណ្ឌលធំជៀងជាក់ ទំនងជាមនុស្សមានឫទ្ធិសក្តិ មានទីសំណាក់
មាំមាំព្រាក់ប្រាល ។ អាជ្ញាចាំតែងចរចូលទៅ វិថីពីនាងពៅនោះ

ត្រកាល ស្រាប់តែឮគងគ្រាំគាលក៏លាន់ ចេញចុះពីកបាលមើល
ស្គាល់ជាក់ ៗ អាជ្ញាដើបធ្លាក់គ្រឿងគោ ស្គាល់ជានាងពៅស្រី
ទេពលក្ខណ៍ រត់ទៅបង្គំចំព្រះភក្ត្រ ស្មានថាជាអ្នកឯណាម្ចាស់ ៗ
ព្រះកែវនឹងនាងសួរទៅថា ហេតុអ្វីអាជ្ញាចេញដើរដាស់ ប៉ាវគង
គ្រប់ស្រុកគ្រប់ប្រទេស ប្រកាសដល់ក្រសួងស្រុកស្រែក្រៅ ៗ អាជ្ញា
ទូលថាបិតាម្ចាស់ កើតទុក្ខចំណាស់ហួសវ័យគេ ដែលមានគ្នាល់
បាញ់ព្រះបៅ ខាន់ទៅដាក់អស់គ្មានសល់អ្វី ៗ ដាក់តាំងទគ្រ តាំង
ភជទ្រព្យ សំស្ដិទូតគាប់តាំងមហាសី ដាក់អស់ហៅពលតាំងផែន
ដី តាំងប្រុសតាំងស្រីគ្មានសល់មួយ ៗ នាងឯកគាណិកព្រះបិតា
បានមានទៅកខឹងទៅជួយ សម្រស់ក្ដៃគ្មានមានមួយ បានអ្វីទៅ
ជួយព្រះបិតា ៗ មន្ត្រីក្របលាចយះចេញចុះ នៅយូរក្រែងទុសទីង
ភា ដៀតស្ដេចប្រែមកជាមាញ់ កើតការមិនកើតទូលឲ្យគាប់ ៖
មន្ត្រីដើរមិនភ្លេ ដល់លុកដង្គង់ទូលប្រញាប់ ជាប៉ាវគងដើរសព្វ
ភូមិភព តាល់តែព្រលប់គ្មានគេឆ្លើយ ៗ វិលវិញមកឃើញពៅធីតា
នៅកន្ទ្រឹកក្រជិតបង្អើយ ប៉ាវគងដើរទៅចេបនាងឆ្លើយ ក្រោះនោះ
គ្មានទៀយគ្រប់ភូមិស្រុក ៗ ព្រះអង្គទេពស្ដាប់ភជមន្ត្រី ទូលសព្វ
សេចក្ដីគ្មានសង្ស័យទុក្ខ ព្រះឈ្មោះធីតាចង់ឃើញមុខ ក្រែងលោបាន
ស្វាក្រោះកូនស្រី ផង មានព្រះបន្ទូលសួរទៅថា ហៃកញ្ញាជាផែល

ឯងស្ដី ថាចៅធីតានៅក្នុងព្រៃ វាមានប្ដីសើហើយឬនៅ ៗ អញ្ជាញ
ក្រុញក្រាបក្រោមព្រះបាទ ទូលព្រះនរនាថក្សត្រចមរចៅ ថាមានប្ដី
ហើយសមឥតសៅ ទ្រាសខ្ពង់នឿក្ដីព្រានព្រាយ ៗ មើល
ទៅសមគ្នាប្ដីប្រពន្ធ បើជានឹងគន់សព្វទ្រង់ព្រាយ ដូចទេពបុត្រពី
សួគ៌ាល័យ មានកាំរស្មីខ្លាយគ្រប់ប្រដាប់ ៗ ស្ដេចថាបើប្រាប់ឯងទៅ
ហាហៅកូនចៅឲ្យមកដាប់ ថាអញមានការជាប្រញាប់ មិនមកឯងចាប់
នាំឲ្យបាន ៗ បំណាច់រៀបចំកាំបារីគង់ ឲ្យយកមាន់ដង់កុំឲ្យខាន
ថាបើរកមាន់មិនបាន នៃខ្លួនបើនឹងយកទោសធ្ងន់ ៗ មន្ត្រីទូល
ព្រះអង្គ បង្គំក្រាបលាម្ចាស់ម្ចាស់ ពុំហ៊ានបង្អង់ក្រែងក្ដីខុស នៃស្អេក
ទៀតឃ្លាតពាក្យសន្យា ៗ អញ្ជាញចំដើរតាមព្រៃ បានដល់ទៅព្រៃ
គោដ៏សាវា ដល់ហើយនូវក្រាបកបសិរសា ទូលថាបិតាឲ្យហៅម្ចាស់
កាលអើយ ៗ កាលនោះ នាងចៅធីតាស្ដាប់ដាក់ច្បាស់ សួរថាបិតាមាន
គម្រាស់ មានការអ្វីនិងឲ្យខ្ញុំទៅ អាមាត្យបានស្ដាប់សព្វសេចក្ដី ទូល
វរក្សត្រិយ៍ស្រីតាមនៅ ថាស្ដេចឲ្យរកមាន់ស្ញូវ ផល់ទីព្រះចៅថ្ងៃស្អែក
ហ៊ីង ៗ បើរកមិនបានទៅតែខ្លួន ដៀតការជាមួយឆាប់បានជាង ថាឲ្យ
ទូលម្ចាស់កុំឲ្យវីង តែនឹងយកទោសដល់ជីវិត ៗ ព្រះកែវនឹងនាងចៅ
ធីតា បានស្ដាប់អាជ្ញាហើយភ័យភិត ថាយើងម្ដងហ៊ឹងពេញក្រនិត
ម្ដងជាជីវិតយើងដល់ហើយ ៗ មិនដឹងទៅរកមាន់ឯណា បានដូចព្រាថ្ងៃ

គ្រានេះឡើយ កម្សត់តាមទាំងមិនពេះស្បើយ ម្ដងហើយម្ដងទៀតកបង្អៀត គប់ ៗ ព្រះគោក្ដារហើយឆ្លើយតាប់ថា ប្អូនប្រុសប្អូនស្រីអ្នកកុំខប់ កុំថាមាន់មួយពោះមាន់ដប់ បងកើតឡើងគ្រប់មិនខ្វះមួយ ៗ នាំគ្នាទៅចុះកុំខ្លាចអ្វី ទូលព្រះចក្រកុំឲ្យព្រួយ បើស្ដេចចាំម្ដេចសមបងជួយ កុំព្រួយទៅប្រណិប័តន៍បិតា ៗ ទាំងពីរបានស្ដាប់ពាក្យបង្គាំ ដូចចិត្តបងចាំនៅកាមា ហើយទើបទ្រង់គ្រឿងតពេស្ត្រា ពាក់មកុដសង្វារវ័ត្តរង្ស ៗ ទាំងពីរទ្រង់គ្រឿងស្រេចហើយណា ហាក់ដូចទេវតានៅសួគ៌ស្រី ច្រុះចុះពាកនៅផែនដី ប្រពន្ធនឹងប្ដីល្អដូចគ្នា ៗ ហើយទៅក្រាបក្រោមព្រះបាទបង លើកដៃទាំងសងបង្គំលា អញ្ជាំនាំចេញទៅមុខា លេលាដើរដល់ចុងផ្ការក្រៅ ៗ ឃើញនឹងថ្វាខ្លែងពិស្មកផ្កា ឃើញពាល់គាន់ពៅពៅ អ្នកខ្វះពកូនខ្វះពេជ្រ ឈរមើលខ្លាលខ្មៅក្មេងស្មាគើ ៗ ជាអើនេះហៅល្អសមគ្នា ហាក់ដូចទេវតានៅសួគ៌ស្រី ខ្វះឃើញគល្អក្មេងស្មាមទឹកទៅស្ដាប់ប្ដីមិនបងផឹក ៗ មន្ត្រីនាំស្ដេចយានយាត្រា បាំងដល់ក្នុងផ្កាច្រុងរឹទ្ធិ អស់ទាំងមហាជនបង្គំផឹក ហែព្រះបាតគ្រដល់ពាំងវាំង ៗ កាលនោះនាងនាថបុមា មើលឃើញបុត្រាដល់កេងជ័យ ស្ទុះចុះទៅឱបអង្គក្សត្រី ត្រាស់ថាកូនស្រីនៅរស់ទេ? ៗ ម្ដាយស្មានថាកូនថ្នាក់បងឈ្មោះ បែរបាននៅរស់រួចនឹងគេ កាលដែលបិតាក្រោធក្រោធឡើងប្រែកល់ទេរ ហានាំយកទៅ ៗ ថាហើយនាងសែនសោយសោក

ឱបអគ្គបុត្រាបុត្រីនៅ កូនអើយសមគ្នាល្អឥតសៅ ហើយនាំកូន
ទៅដល់បិតា ។ ដល់ហើយបុត្រីថ្វាយបង្គំ លើកដៃប្រណម្យ
ក្រាបសិរសា ព្រះអគ្គីឃើញកូនដល់ហើយណា ស្ទុះទៅស្រវា
ឱបកូនស្រី ។ កូនអើយកុំរឹងទទឹងបិតា ឪពុកមានការក្តីបុរី
ឲ្យហៅកូនមកជួយដោះក្តី កូនស្រីជួយយកអាយុឪ ។ ឲ្យកូនរក
មាន់ពូកែដល់ យកមកកវល់ទីព្រះពៅ ឈ្នះហើយបិតាឲ្យកូន
ទៅ សោយរាជឥស្សរតាមបិតា ។ បើកូនឯងរកមាន់មិនបាន
ឪពុកត្រូវឲ្យមានទោសា ផ្តាច់ដល់ជីវិតមិនមេត្តា បិតាយកទោស
ជាទម្ងន់ បុត្រីទូលតបព្រះបិត្រ ជាកូនសព្វថ្ងៃនេះគ្មានមាន់
ឥស្សូរបិតាកាត់ទោសធ្ងន់ ចាំឲ្យបានភាគកូនថ្ងៃស្អែក ។ កូនរកតាម
ពាល់ព្រៃនេះលាបាន ចំណានដល់ឈ្នះពូកែឯក បើបាននាំមកថ្វាយថ្ងៃ
ស្អែក កុំមើលផ្លូវពេកដឹងយ៉ាងណា ។ ស្តេចជាកូននាំគ្នាទៅចុះ នៅ
យូរព្រៃខុសហួសសន្យា កូនស្រីវិរកជួយបិតា ប្រើប្រាស់រកឲ្យបាន ។
បុត្រីក្រាបថ្វាយបង្គំលា ថយចុះម្នីម្នាវិលទៅឋាន នាំគ្នាដើរដល់ប្រា
សាទឋាន ដល់ហើយព្រួយប្រាណប្រទិបត្តិបង ។ គ្រាអើយ
គ្រានោះ ព្រះគាឃើញប្អូនមុខសៅហ្មង វង់ជាកើតទុក្ខពេកក្រៃ
ទើបហាសាសង់សួរទៅថា ។ ប្អូនប្រុសប្អូនស្រីមកដល់ហើយ ប្អូន
អើយទៅស្តាប់ព្រះឧក្កា បិតាជាស្តេចប្រាប់បងក បងជួយដោះសោកឲ្យ

ភ័យ ។ ព្រះកែវស្តាប់បងសួរហើយណា ប្រាប់ថាបិតាក្សត្រជៃសួ-
ជ័យ ស្អែកទ្រង់រកមាន់នាំវិលវៃ មិនបានក្សត្រថៃ្វយកទោសខុស ។
ព្រះគោប្រាប់ថាប្អូនកុំថប់ ព្រឹកស្អែកត្រឡប់វិលវិញចុះ សំណាងដល់
ហើយណាប្អូនប្រុស ទៅចុះមុខជាបានសោយរាជ្យ ។ ព្រះកែវនឹង
នាងទៅធីតា ឮបងប្រាប់ថាទ្រលែងខ្លាច មិនទាន់ជឿថាបានសោយ
រាជ្យ នៅខ្លាចមិនឃើញរូបមាន់ឡើយ ។ លុះដល់ព្រលប់យប់
សន្ធ្យា នាំប្អូននិទ្រាមួលល់ហើយ ដល់ពេលដាសទុំភ្លឺឡើងហើយ
ហៅថាប្អូនអើយក្រោកឡើងក៏ ។ រៀបចំខ្លួនប្រាណស្លៀកពាក់គ្រឿង
ប្រញាប់ទៅឡើងគាល់បិតា ក្សត្របានទ្រព្រះជន្ម ក្រោកឡើងប្រ
ក៏ចាប់គ្រឿងទ្រង់ ។ ថ្ងៃនេះព្រះគោនោះវិញទៃ សំដែងបារមីឫ
ទ្ធិ ក្រឡាជាមាន់ទៅចំទង់ សម្បុរទៅយង់ដូចភួយក៏ ។ មានតាំង
ពានមាសដ៏កល់ស្រេច ដាំដាក់កាំលេចត្បូងពេជ្រថ្លា ហើយនឹកប្អូន
អញមានកំស្លា ប្រាសាទរបនាទុកធ្វើអ្វី ។ ហើយលើបប្រាសាទ
ទុកក្នុងពោះ ហៅថាប្អូនប្រុសនឹងប្អូនស្រី ចូលបងទៅចុះកុំខ្លាចអ្វី
ថ្វាយព្រះចក្រជាបិតា ។ ប្អូនកុំភ័សដៃលើក្បាលបង ត្រងសាប
លិល្សផងខុសគាថា ប្អូនប្រុសប្អូនស្រីចាំគ្រប់គ្នា ទៅចុះម៉ែមាកុំបង្អង់ក៏
នាងលើកមាន់ខ្លួលលើសិរសា នាំគ្នាយាត្រាដើរត្រាច់ត្រង់ ថ្ងាក្រង
កៀមយកក្លក្កសុបព្វាយអគ្គ ចូលដល់ក្នុងវាំងបានផ្កាព្រៃ។ ថ្វាយពីអគ្គ

នោះវិញនៃ មើលឃើញក្បត្រៃស្រែធោមខ្មៅ ទូលកូនមាន់តូចសម្បុរ
ខ្មៅ ខ្លះទៅព្រៃហ៊ើនស្លាប់ ១ ៗ ក៏ស្រែកថាអើពេលមិនគា ប៉ុនយក
សិរសាទៅថ្វាយស្តេច ទៅបានឯកូនមាន់ខ្មៅព្រឹក មមសរ២ ១ ទំទូល
ទៅ ៗ មុនៗ អ្នកខ្លួនយកអាសា ជួយដោះបិតាត្រាស់ឲ្យ ធ្វើម្តេច
ទីឈ្មោះមាន់ព្រះពៅ អ្នកជាប្រមុខនៅតែគប់គ្នា ៗ ខ្លះហៅបែពន្ធ
ខ្លះហៅប្តី ចេញទៅកុំឲ្យនៅយូរយារ ខ្លះប្រាប់ប្តីថាឈប់ផុត ចាំ
មើលគ្នាគ្នាកុំអាលទៅ ៗ ប្តីថាមាន់ខេះលែងសង្ស័យ មុនៗ អ្នកផ្ទឹម
ទឹងព្រះពៅ ចាំមើលសៀមគេអស់ឥឡូវ ខ្លះប្តីមិនទៅក្នុះក ។

សង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

មានតទៅ ទី ៤